

Motion till riksdagen

1989/90:Sk50

av Kjell Johansson m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:106 om
uppsägning av dubbelbeskattningsavtalet mellan
Sverige och Belgien

Regeringen föreslår i propositionen att dubbelbeskattningsavtalet med Belgien sägs upp från den 1 januari 1991. Som skäl anges att de belgiska förhandlarna inte kunnat acceptera de villkor som Sverige ställt upp för att från svensk beskattning undanta utdelning som belgiskt bolag lämnar till svenskt bolag.

Folkpartiet anser att en omförhandling av dubbelbeskattningsavtalet med Belgien är angelägen. Det nu gällande avtalet innebär bl.a. att svenskar bosatta i Belgien inte behöver betala någon reavinstskatt på svenska aktier och fastigheter.

I Sveriges dubbelbeskattningsavtal ingår normalt befrielse från skatt på utdelning. Detta gäller emellertid ej avtalet med Belgien. I det nya avtalet är det meningen att utdelningen ska kunna tas hem skattefritt. Syftet med omförhandlingen är således att minska skattebelastningen på den utdelning som belgiska bolag betalar till svenska bolag.

Sverige kräver numera då dubbelbeskattningsavtal omförhandlas att få beskatta utdelning, om den vinst som utdelningen bygger på inte har beskattats alls eller har beskattats med låg skatt. Detta är en rimlig princip.

Belgien har för närvarande en bolagsskatt på 43 % och ett effektivt skatteuttag som motsvarar det svenska. Skillnaden gäller endast s.k. Coordination Centres som i Belgien åtnjuter särskilt förmånliga beskattningsregler. I praktiken beskattas endast en liten fiktiv inkomst.

Vi delar regeringens uppfattning att det inte är önskvärt att utdelningen från de svenska företagens Coordination Centres helt undantas från beskattning i Sverige. Detta gör det möjligt för företagen att skatteplanera genom att redovisa stora vinster i Belgien.

Vi bedömer låsningen i förhandlingsläget mellan Sverige och Belgien som problematisk. Emellertid ifrågasätter vi om det är nödvändigt att vidta en så drastisk åtgärd som uppsägning av dubbelbeskattningsavtalet innebär.

Vid en uppsägning riskerar man att ett avtalslöst tillstånd uppstår. De mest allvarliga konsekvenserna av ett sådant tillstånd är:

- Skattebelastningen på den utdelning som belgiska bolag betalar till svenska bolag skulle öka från 15 % till 25 %.
- Skattebelastningen på den utdelning som svenska bolag betalar till belgiska bolag skulle öka från 15 % till 30 %.

Ett avtalslöst tillstånd innebär en orimligt tung skattebörda på vinstöver-

föringar, vilket drabbar svensk industri som har omfattande etableringar i Belgien. Det gäller t.ex. Alfa-Laval, Electrolux, Esselte, Ikea, Mölnlycke, Nobel, Pharmacia, Skandia, SKF, Swedish Match, Trelleborg och Volvo.

Mot. 1989/90
Sk50

En 30-procentig skatt på vinstöverföringar från belgiska dotterbolag i Sverige skulle troligtvis få starkt negativa effekter på de belgiska företagens investeringsvilja i Sverige.

Det är glädjande att Belgien nu gått med på nya förhandlingar. Vi vill påpeka vikten av att ansträngningar görs för att ett avtalslöst tillstånd inte uppstår. Om regeringen trots allt anser sig tvingad att göra verklighet av sitt uppsägningshot måste ett nytt avtal ges retroaktiv effekt.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av att ett tillstånd utan avtal mellan Sverige och Belgien avseende dubbelbeskattning ej uppstår,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av att ett nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien ges retroaktiv effekt, i det fall ett avtalslöst tillstånd annars skulle uppstått.

Stockholm den 15 mars 1990

Kjell Johansson (fp)

Leif Olsson (fp)

Isa Halvarsson (fp)

Anne Wibble (fp)